

Põhikohtuasja pooled

Apellant: I.G.I. Srl

Vastustajad: Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

Eelotsuse küsimused

1. Kas jagunenud äriühingu võlausaldajad, kelle nõude alused tekkisid enne jagunemist ning kes ei esitanud tsiviilseadustiku artiklis 2503 sätestatud vastuväidet (s.t ei kasutanud direktiivi [82/891/EMÜ⁽¹⁾] artikli 12 ülevõtmiseks ette nähtud kaitsevahendit), võivad esitada tsiviilseadustiku artiklis 2901 nimetatud mittesiduvaks tunnistamise nõude, kui jagunemine on teoks tehtud, et see tunnistataks mittesiduvaks nende suhtes ja nende nõuded rahuldataks seega enne vara omandanud äriühingu(te) võlausaldajate nõudeid ning nende huvid oleksid tähtsamad viimaste aktsionäride ja osanike huvidest?
2. Kas direktiivi artiklis 19 kasutatud mõiste „kehtetus“ viitab ainult nõuetele, mis mõjutavad jagunemislepingu kehtivust, või ka nõuetele, mis ei mõjuta küll selle kehtivust, kuid mille tulemusena tunnistatakse see mittesiduvaks või tuvastatakse, et sellele ei saa tugineda?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. detsembri 1982. aasta kuues direktiiv, mis käsitleb aktsiaseltside jagunemist lähtuvalt asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktist g (EÜT L 378, lk 47, ELT eriväljaanne 17/01, lk 50).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia)
14. juunil 2018 – Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA versus Consip SpA, Ministero
dell'Economia e delle Finanze**

(Kohtuasi C-395/18)

(2018/C 301/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA

Vastustajad: Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on sätestatud 2016. aasta seadusandliku dekreeedi nr 50 artikli 80 lõikes 5 ning mis näevad ette, et kui hankemenetluse staadiumis tuvastatakse kolmest pakkumuses nimetatud alltöövõtjast ühel mõni kõrvaldamisalus, siis kõrvaldatakse selle pakkumuse esitanud ettevõtja hankemenetlusest, selle asemel et kohustada teda oma pakkumuses nimetatud alltöövõtjat asendama, on direktiivi 2014/24/EL⁽¹⁾ artikliga 57 ja artikli 71 lõikega 6 vastuolus?

2. Teise võimalusena, kui Euroopa Kohus peaks leidma, et pakkuja kõrvaldamise võimalus kuulub liikmesriigile lubatud valikuvõimaluste hulka, siis kas sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on sätestatud 2016. aasta seadusandliku dekreediga nr 50 artikli 80 lõikes 5 ning mis näevad ette, et kui hankemenetluse staadiumis tuvastatakse ühel pakkumuses nimetatud alltöövõtjal mõni kõrvaldamisalus, siis kõrvaldatakse pakkumuse esitanud ettevõtja igal juhul, isegi kui tal on teisi alltöövõtjaid, keda ei ole kõrvaldatud ja kes vastavad allhangitavate ülesannete täitmiseks nõutavatele tingimustele, või isegi kui pakkuja teatab, et loobub allhanke kasutamisest, kuna ta vastab ise selle ülesande täitmiseks nõutavatele tingimustele, on vastuolus ELi lepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega, millele viidatakse direktiivi 2014/24/EL põhjenduses 101 ning mida Euroopa Liidu Kohus on käsitanud Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõttena?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 94, 2014, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van Cassatie (Belgia) 18. juunil 2018 – Infohos versus Belgische Staat

(Kohtuasi C-400/18)

(2018/C 301/23)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van Cassatie

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Infohos

Vastustaja: Belgische Staat

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ⁽¹⁾ artikli 13 A osa lõike 1 punkti f (nüüd 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽²⁾ artikli 132 lõike 1 punkt f) tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriikidel kehtestada nimetatud sättes ette nähtud maksuvabastuse kohaldamiseks tingimuse, et sõltumatu ühendus, kes osutab teenuseid ka isikutele, kes ei ole selle ühenduse liikmed, peab tasuma täies ulatuses käibemaksu ka teenustelt, mida ta osutab oma liikmetele?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

⁽²⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 15. juunil 2018 – Tedeschi Srl iseenda nimel ja ettevõtjate ajutise ühenduse juhina, Consorzio Stabile Istant Service iseenda nimel ja ettevõtjate ajutise ühenduse volitava ettevõtjana versus C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza

(Kohtuasi C-402/18)

(2018/C 301/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato